

عنوان مقاله:

الگوی کارآمد سازی سیستمی؛ گذار از محیط تقابلی به سیاست خارجی فرکتال تعامل محورانه منطقه ای (نمونه مطالعاتی: جمهوری اسلامی ایران)

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

سمیه حمیدی - دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

احسان مزدخواه - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

خلاصه مقاله:

کارآمدسازی از جمله مولفه های راهبردی برای توانمند سازی نظام و سیستم سیاسی است که در بعد کلان و غایت نهایی خود موجب ایجاد یک نظم واحد و سازمان یافته سیستمی در یک محیط بی نظم و آشوب محور می شود. در حوزه سیاست خارجی، کشورها همواره در تلاش هستند تا با کارآمد سازی کنشگری منطقه ای و بین المللی بر ضریب نفوذ و قدرت اثر گذاری خود در مناطق پیرامونی و غیر پیرامونی بیفزایند و یک مدل و الگوی کارآمد به حساب آیند. به طور کلی در محیط های پر آشوب که تنش های مختلف به یک سیستم تصمیم گیر وارد می شود؛ پیگیری یک سیاست خارجی داهیهانه که بتواند به خنثی سازی این ورودی ها اقدام نماید و به مدیریت دگرگونی های سیستمی بپردازد از اهمیت راهبردی برخوردار است. در منطقه خاورمیانه به دلیل ژنگان (کدهای ژئوپلیتیکی) تعارضی و ورودی های آشوب طلب به سیستم موجود و در اصل یک محیط پردازش شده همراه با تعارض و تقابل، پیگیری سیاست خارجی هوشمندانه از الزامات و بایسته های دولت ها به حساب می آید. بر این اساس پرسش اصلی پژوهش حاضر این بوده است که «جمهوری اسلامی ایران در محیط منطقه ای خود برای گذار از یک نظم تقابلی به یک بستر تعاملی و فرکتال (نظم ساز) باید چه مسیری را طی کند؟» در پاسخ به این پرسش، با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی، این فرضیه مطرح شده است که ضرورت دارد جمهوری اسلامی ایران در جهت پارادایم تغییر، نوعی کنشگری کارآمد را در قرن جدید در چنین منطقه ای اجرا کند. یافته های پژوهش نشان داده است که الگوی سیاست خارجی منطقه ای ایران به منظور کارآمد سازی سیستمی - منطقه ای باید مدل سیاست خارجی (نظم ساز) تعاملی باشد.

کلمات کلیدی:

کارآمدسازی، کارآمد سازی سیستمی، ژنوم تقابلی منطقه ای، سیاست خارجی فرکتال، جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1320940>

